

TĖVIŠKĖS AIDAI

Nr 18 (1755) 1991 m. gegužės mėn. 14 d. XXXVI METAI Melbourne

MIRĖ JUOZAS URBSYS

Juozas Urbšys 1896m. - 1991m.

Sulaukęs 95 metus, gegužės 1-ą dieną pasimirė paskutinis laisvosios Lietuvos užsienio reikalų ministras Juozas Urbšys. Palaidotas Petrašiūnių kapinėse, kur nuo 1959 m. ilsisi jo gyvenimo draugė Marija Urbšienė-Mašiotaitė.

J.Urbšys gimė 1896 m. Kėdainių apskr. Mokėsi Panevėžio realinėje mokykloje, vėliau Ciugejevo karo mokykloje. 1918 m. grįžęs į Lietuvą įstojo į mūsų kariuomenę, iš kurios išėjo atsargon kapitono laipsnyje 1922 m. Nuo tada dirbo užsienio reikalų ministerijoje, Lietuvos Berlyno, Paryžiaus ir Rygos pasiuntinybėse.

Nuo 1934 m. jis ėjo politikos departamento direktoriaus pareigas, kol 1938 m. jis tapo užsienio r. ministru, kuriam teko derėtis su Ribbentropu ir Molotovu dėl pačios mūsų šalies egzistencijos.

Jau žinom, kad jis išgelbėti Lietuvos negalėjo, nes dėl mūsų krašto slaptai jau buvo susitaręs Stalinas su Hitleriu. Sovietų buvo suimtas ir išvežtas į Tombovo sritį. Paleistas iš kalėjimo 1954 m. Į Lietuvą sugrįžo 1956 m.

Teško skursti ir grįžusiam į savo kraštą. Tik prasidėjus pasikeitimam Lietuvoje, jis gavo mažutį butelį ir pensiją.

Tiek metų išstarnavęs užsienio r. ministerijoje J. Urbšys tikrai suprato diplomato profesiją, kuri jam buvo pravarti ir po nepriklausomybės atstatymo paskelbimo. Mat, įvairios grupės mėgindavo iš jo išgauti pritarimą, kartais net parašą po pareiškimu, kurio turinio senas mūsų patriarchas gerai nebuvo skaitęs. Kitą dieną atbėgdavo

Paskutinis nepriklausomos Lietuvos užsienio reikalų ministras Juozas Urbšys

vyriausybės televizija mėgindama išgauti ano pareiškimo atsaukimą. Dėl to J. Urbšys pasidarė labai

atsargus ir santūrus su panašiais „svečiais“, bet šiaip gana nuosirdus ir atviras. Lietuva jam rūpėjo iki pat mirties. Paskutinį savo laišką, rašytą 1990 m. lapkričio 13 d. šių eilučių autoriui, Urbšys užbaigia.....: „Artėja Kalėdos ir Naujieji Metai - nuosirdžiai linkiu, kad sveikučiai tą iškilijų datų sulauktumėt, kad šventas Kalėdas jaučiau praleistumėt ir kad Naujieji Metai būtų išties laimingi, kad mūsų Tėvynė, vieningai susiklausanti, žengtų tvirtais žingsniais nepriklausomybės keliu. Su tais linkėjimais baigiu savo laišką. Būkite sveiki - sudievl!“

Urbšys iš arti sekė Lietuvos įvykių eigą ir apie juos ir asmenis turėjo savo nuomonę, bet ne vieta apie tai kalbėti be jo leidimo. Lai išlisi ramiai šis Laisvosios Lietuvos patriarchas!

Dr. J.Kunca

Praejusiu metų nuotrauka. Viduryje A. J. Urbšys. Dešinėje Dr. Jonas Kunca ir kairėje Agnė Kuncienė.

Rūpintis turi Europa

Baltijos tautos yra Europos dalis, ir ji privalo stengtis, kad Estija, Latvija ir Lietuva greičiau grįžtų į jos bendriją. Šiuos žodžius spaudos konferencijoje gausiam žurnalistų ir kitų svečių būriui pasakė grįžęs iš Lietuvos Prancūzijos parlamentarai M. Pelchat'as ir C. Hureit'as.

Pabrėžęs visiems žinoma tiesą, kad Prancūzija niekuomet nepripažino Lietuvos aneksijos, M. Pelchat'as komunikate spaudai pažymėjo, kad Prancūzija privalo daug kuo padėti - aukštųjų mokslų, kultūros, sveikatos apsaugos srityse. Tačiau šiandien svarbiausia Prancūzijos pareiga - imtis iniciatyvos įtvirtinti Baltijos šalių nepriklausomybę ir įtraukti į šį procesą visas 12 Europos bendrijos šalių.

- Baltijos tautos tikisi paramos, -

atsakydami į žurnalistų klausimus, kalbėjo deputatai. - O mūsų draugai lietuviai gerokai nusivylę. Todėl grįžę iš Lietuvos parlamentarai kreipėsi į Prancūzijos vyriausybę. Senatą ir Nacionalinę Asamblėją, ragindami imtis konkrečių darbų Baltijos teisėtai išrinktiems parlamentams ir jų vyriausybėms bei vadovams remti. Pastaruoju metu Prancūzijoje jaučiamas skirtumas tarp vyriausybės ir daugelio abiejų parlamentų narių nuomonių. Baltijos šalis remiančių grupių Senate ir Nacionalinėje Asamblėjoje pareiga - palenkti ir vyriausybę. Šią veiklą vaisingai pradėjo baltų siekius remiančios deputatų grupės. Jie nemažai nuveikė, kad šalies provincijose kultūrinis ir dvasinis ryšys ieškojimo, bendradarbiavimo su

įvairiais Baltijos šalių regionais banga.

Aukštieji mūsų bičiuliai pažadėjo tvirtai siekti baltų nepriklausomybės atkūrimo, siūlyti vyriausybei imtis įvairių politinių kombinacijų. Efektyvus svirtas būtų ekonominės pagalbos įsaldymas, atsakingų už kraujo praliejimą Lietuvoje asmenų paskelbimas, tarptautinės arba Europos šalių komisijos įvykiams Baltijos šalyse tirti įsteigimas. Prancūzija turi pasimokyti iš Šiaurės šalių tarybos ir Baltijos respublikoms teikti tiesioginę paramą, sudaryti su jomis įvairialypio bendradarbiavimo sutartis.

- Mes vos grįžę iš Lietuvos susitikome su šalies prezidentu F. Mitterand'u, - pasakė baigdamas M. Pelchat'as. - Prezidentui ir

Gilus liūdesys

Palinko mano galvelė
Po liūdesio sunkia našta
Likau aš našlaitėle
Ligi priglaus grabo lenta.

Toks neramus, sunkus buvo laikas
Prabėgo, kaip pavasario upokšnis
Per užtvankas, kalnelius ir pievą
- Dairausi pasilikusi viena.

Staiga pasaulis taip pakito -
Neberasi draugo kito:
Niekas pasaulį nebevilioja,
Tik skaudanti širdis vaitoja ...

Ir taip praslinks likusios dienos
Vaikščiosiu minioje kaip šešėlis
Sypsošiuos pažįstamiems vis viena
Tik niekas nežinos kaip prislėgta
mano siela.

O, Tu, ilgos kelionės drauge
Pakviesk ateitį pas Tave
Nelauk, kol nudžiūs blakstienos
Nebeneriu pasilikti nė dienos.

Sprendimas yra jau senai:
Svivenen gegvensiu amžinai,
Kam laukti, liūdėti ilgiau
Niekas gyvenimui neduos daugiau.

Prabėgo metai jau vieni,
Tik neužgijo žaizda gili
Ir nenorėčiau nei kada,
Kad nebjaust skausmo širdis mana.

Esu kaip medis be šakų
Esu kaip paukštis be sparnų
Jaučiuos vis viena kur einu,
Būsiu vieniša kol mirsiu.

Sodybiėtė

Dialogas: Šiaurės šalis - Baltijos šalis

Respublikoje vieši Šiaurės tarybos kultūros delegacija. Ji susitiko su Lietuvos Kultūros ir švietimo ministerijos ir kūrybinių sąjungų vadovais, su Lietuvos Aukščiausiosios Tarybos deputatais - Svietimo, mokslo ir kultūros komisijos atstovais.

Lietuviai pastaruoju metu ypač domisi Skandinavijos šalių kultūra. Pasirašytas kultūrinio bendradarbiavimo potokolas su Švedija, mezgasi ryšiai su Suomijos, Švedijos, Danijos kultūros ir švietimo ministerijomis. Vilniaus universitete pradėtos dėstyti švedų ir norvegų kalbos, steigama jų katedra. Į Skandinavijos šalių kultūrą orientuojasi ir naujasis Klaipėdos universitetas.

Šiaurės tarybos kultūros delegacijos vadovas Ralfas Fribergas išskyrė pagrindines galimo bendradarbiavimo kryptis. Jau artimiausiu metu Baltijos šalių sostinėse pradės veikti Šiaurės tarybos informaciniai biurai. Nors finansinės galimybės ribotos, bus galima gauti stipendijų studentams bei dėstytojams tobulintis Šiaurės valstybėse. Yra ir fondas bendradarbiavimo programoms remti. Šiaurės taryba pasiryžusi remti pirmiausia tas programas, kurios apima iš karto visas Šiaurės ir Baltijos šalis.

Susitikime buvo pabrėžta, kad kultūrinis Šiaurės ir Baltijos šalių dialogas yra svarbus visai Europai.

ELTA

vyriausybei pareiškime: Prancūzija neturi laukti, kol Baltijos šalių nepriklausomybę ir vyriausybės pripažins M. Gorbačiovas. Ji privalo pradėti pati.

Leonas Teiberis

Kodėl nėra Teisingumo?

Kiekvienas karas labai daug kainuoja netik žmonių gyvybėmis, bet ir pinigais. Karas dėl "uveito „išlaisvinimo“ visiems sąjungininkams kainavo bilijonus dolerių, o naudos iš to beveik jokios. Tiesa, buvo išlaisvintas Kuveit, kur buvo vėl atstatyta diktatūrinė Emiro šeimos valdžia be jokio parlamento, nutildant demokratijos šikšnią opoziciją.

Buvo gerokai apdaužtas Irakas, kad nebegalėtų sudaryti pavojaus Izraeliui ir garantuota Amerikos bendruovėms pigios alyvos pirkimas iš Irako ir Saudi Arabijos. Karo nuostolius padengs ne prezidentas ar užsienio reikalų ministeris, bet mokesčių mokėtojai, kurie lengvai duodasi spaudos ir televizijos propagandos sukvailinami.

Australijos vadai irgi norėjo pažaisti karą Persijos Ilnakoje prieš Iraką. Pasiuntė tris karo laivus saugoti amerikiečių lėktuvnešius arba prisidėti prie Irako pakrančių blokados. Tas viskas kainavo keleta milijonų dolerių. O naudos iš to jokios. Ačiū Dievui, kad buvo išvengta aukų žmonėms, tame dėl Izraelio apsaugos sukeltame kare.

Šitas arabų karas kainavo keleta milijonų dolerių ir pačioje Australijoje. Buvo bijoma, kad arabų teroristai gali užpulti keleivinius lėktuvus, laivyno bazes ir mūsų brangius ministerius, kurie atvedę šį turtingą kraštą prie finansinės bedugnės.

Kaip spauda rašo, sustiprintai min. pirm. Bob Hawke apsaugai ir jo dviejų namų The Lodge, Canberroje ir Kirribilli, Sydnejuje saugumui užtikrinti, karo laikotarpyje per 43 dienas išleista 361.200 dolerių. Mūsų geriausia visame pasaulyje finansų ministeriui Paul Keating apsaugoti išleista 135.000 dol., arba po 300 į dieną. Gubernatoriui Hayden ir jo namams Canberroje ir Admiralty House Sydnejuje apsaugoti išleista 182.000 dol. Nemažesnės sumos išleistos ir kitų ministerių „globai“, bei žydų sinagogų apsaugai nuo teroristų užpuolimų.

Kaip matome iš šito karo visi neblogai uždirbo ir visas karo išlaidas sumokės ne valdžia, kuri ir taip yra visiškai bankrutavusi, bet mes mokesčių mokėtojai. Australijos mokesčių mokėtojai yra labai pasyvūs ir beveik visiškai neorganizuoti. Jų politinė ignoracija leidžia valdžiai daryti viską, ką tik jie nori, nes gerai žino, kad per sekančius rinkimus pažadėjęs 5-kiais dol. sumažinti takną, jie vėl bus išrinkti į parlamentą.

Pasakos, kad karas prieš Iraką buvo tik todėl, kad Saddat Hussein buvo užėmęs Kuveitą, neišlaiko kritikos, nes vienas iš tų „sąjungininkų“ Sirija, turi užėmusi Lebenona ir terorizuoja ten gyvenančius krikščionis. Niekas Sirijos už tai nebėra ir jai karo

Rašo Albinas Pocius

neskelbia, bet darį sikviečia į talką mušti Iraką. Šunku suprasti didžiųjų valstybių politiniusėjimus ir jų moralę. Panašiai kaip Pabaltijo tautų laisvės pripažinimo klausimas. Jis sako: Mes jūsų kraštų okupacijos nepripažįstame, bet su savo nepriklausomybe nesukibėkite ir mums biznio negadinkite.

Kada 1939 m. Vokietija užėmė Dancigą, tai už trijų dienų Anglija su Prancūzija paskelbė Berliui karą, bet kada Sovietų Rusija užėmė Estiją, Latviją ir Lietuvą, tai Vakarų valstybės tik apgailestavo, bet agresijos net nepa-merkė. Vėliau Stalinui užpuolus Suomiją, Vakarai daug kalbėjo, daug planavo, bet nieko nedarė agresijai sustabdyti. Tai buvo tik dideli dūmai be ugnies, nes nebuvo nuosirdumo ir noro užpultiems padėti.

Nuosirdumo trūksta ir šiandien padėti kurdams, nes nugalėjus Irako diktatorių Husseiną, buvo gera proga duoti kurdams savivaldą, bet vargšai kurdai neturi žemės turto ir yra New World Order kūrėjams nereikalingi. Tris milijonai kurdų pabėgėlių iš Amerikos senato gavo tik 72 mil. dolerių. Tų pinigų kurdų pabėgėliai į rankas negaus, bet bus apmokėjimui Amerikos kariuomenės išlaidoms už pabėgėlių stovyklų priežiūrą.

Visai kitas reikalas buvo, kada Izraelis paprašė sumokėti už Irako raketai sugriautus Tel Avivo miesto namus. Cia senatas paskyrė 780 mil. dol. ir priedui 2 bilijonus dolerių imigrantų iš sovietinio rojaus apgyvendinimui. Varšas Amerikai, kuri būdama vienos mažos, bet labai agresingos valstybės satelitas, turi daryti viską ką tik „ponas“ įsako.

Sakoma, kad kiekvienu valdžia pareina nuo Dievo. Daug kam atrodo kad tai bereikšmis posakis, tačiau taip nėra. Jeigu renkant parlamentą arba senatorius, žmonės rinkti teisingus ir aukštos moralės atstovus, tai ir valdžia būtų teisinga, bet žmonės dažnai balsuoja už tuos kurie daugiau pažada, nors jie net negalvoja savo pažadus ištesėti, tada turime valdžią, kuri nieko bendro neturi su Dievo įstatymais, bet tarnauja velnio karalystei, todėl ir žmonės kenčia nerasdami teisingumo.

1917 m. Rusijoje prasidėjus bolševikų revoliucijai, Leninas metė šūkį rusų tautai sakdamas: Plėškite, žudykite ir pasidalykite buržujų turtais. Zmones pamiršo 10 Dievo įsakymų kur draudžiama žudyti, vogti ar geisti svetimto turto, bet susidėjo su velnio karalystės pranašais, todėl už bausmę kentėjo 70 metų komunistų pragare ir savo kaulais nuklojo šalčio Sibiro tundras.

Australijoje mes irgi dažnai savo balsus atiduodame už ateistus,

agnostikus ir krikščioniškąją morale praradusius iškalbingus atstovus, nes jie mums pažada sumažinti takną, o faktinai nuvertindami dolerį atima mums trečdalį mūsų sutauptų arba sumažina teisę į užsitarnautą senatvės pensiją. Mūsų vargai niekada nepasibaigs, jeigu mes atduosime savo balsus tiems, kurie mums pažada rojų, bet nežiūrėsime ar jie yra verti mūsų balso ir pasitikėjimo.

Žengia barbarai

Pasaulis nustebo: žengia barbarai...

Ne tie, iš senųjų laikų, kurie įsibrovę į romėnų patricijaus namus nustebe tįmpteldavo stūksantį menės viduryje vyriškį už barzdos, - nepatikėdavo, kad tai ne statula: toksai buvęs orus. Suprantama, jie ir žudė, griovė, plėšė.

Dabartiniai barbarai kur kas baisesni. Jie nori priversti mus gyventi ir mąstyti taip, kaip jiems patinka. Jie eina pasitelkę pagalbon visus galimus civilizacijos laimėjimus. Siuolaikinių barbarų rankose - raketos, šarvuočiai, tankai... Ir jie, prisidengdami veidmainyste, siunčia pastaruosius prieš taikius žmones, traiško juos vikšrais.

O žmonės atviromis krūtinėmis pasiunka pavojų, plikomis rankomis veržiasi silaikių žlegančių baisybę. Jų negąsdina žūvių papliūpos, jie skanduoja „Lie-tu-val Lie-tu-val“ Nuo pabūklų trenksmo trūkinėja ausų būgneliai, srūva kraujas, krinta nušauti ir sužeisti. O Lietuva stovi...

Stovi Lietuva prieš barbarus, kuriems nusispjauti į žmogaus gyvybę vardan paklaikusiu didžiavalstybių ambicijų, vardan kolonizatoriškų tikslų. Stovi Lietuva atvira krūtine, plikomis rankomis. Viena prieš geležinę imperijos pabaisą. Ir nedreba.

Susvyruoja geležinė pabaisa. Ne Lietuva, o būtent ji, siaubingoji, sutrinka, sustoja, traukiasi. Nepadedą net akiplėšiškiausias melas. Toks pat kaip nesenoje praetyje. Tik kraujo pėdsakas palieka, paženklines budelių ir jų parankinių kelių. Ateis diena, ir Laikas viską sustatys į vietą, viską įvardins. Ir kiekvienam atseiks tai, ko vertas.

Žengia barbarai... Nel Jie nenuleido rankų. Barbarai tiktai stabtelėjo. Bet jie neturi prasiveržti. Joki būdu. Toks istorijos reikalavimas.

Ir ne tik dėl mūsų. dėl viso pasaulio.

Gintautas Iešmantas
(„Lietuvos Aidas“ Nr.015 (5715))

Jungtinėse Amerikos Valstybėse gyvenantis prelatas

Juožas Prunskis įkūrė savo vardo fondą, kurio pagrindinis kapitalas - 150 tūkstančių dolerių. Iš kapitalo palūkanų bus leidžiama religinė literatūra. Fondas priklauso Liet. katalikų mokslo akademijai, ji globoja Lietuvos episkopatas. Fondo įkūrimas tai dar viena prelato J.Prunskio dovana Lietuvai, skatinanti jos dvasinį atgimimą.

Published by Val. Čižauskas
38 Coghlan St., Nidre, 3042
President of the Lithuanian
Catholic Federation

IVYKIAI

Trijų Pabaltijo respublikų vadovai Landsbergis, Ruitelis ir Gorbunovas dėkingai priėmė Islandijos pasiūlymą tarpininkauti organizuojant ir vedant derybas tarp Estijos, Latvijos ir Lietuvos valstybių, iš vienos pusės, ir TSR Sąjungos iš kitos pusės. Pabaltijo kraštų vadovai nurodo, kad Islandijos iniciatyva gali suvaidinti pozityvų vaidmenį TSR Sąjungai atnaujinant Lietuvos, Estijos ir Latvijos respublikų nepriklausomybės pripažinimą, mano, kad iniciatyva gali būti sėkmingai suderinta su prasidėjusiu procesu, kuriuo siekiama atstatyti diplomatinis santykius tarp Islandijos ir Lietuvos; Baltijos taryba Islandijos pasiūlymą laiko šiuolaikinio požiūriu į sudėtingas tarptautines politines problemas teigiama apraiška.

Minsko streiko komitetas nutarė dešimčiai dienų nutraukti streiką ir pradėti derybas su Baltarusijos vyriausybe. Ekonominis streikininkų reikalavimus svarstys Baltarusijos ministrų taryba, o politinius reikmų svarstyti turėtų Aukščiausioji Taryba, kuri kol kas atsako derėtis su sreiikininkais. Dvi dienas streikas buvo sutrikdęs visų Minsko įmonių darbą.

Tebestreikuoja Rusijos ir Ukrainos angliakasiai; juos, ruošiasi paremti Uralo metalurgai. Streikuotojai kelia vis daugiau politinių reikalavimų. Vorkutos šachtininkai pareiškė, kad pagrindinė Sovietų Sąjungos krizės priežastis - sovietinė sistema. Tik ją pakeitus bus galima pagerinti darbininkų gyvenimą.

Naujojo Gruzijos prezidento Gamsakhurdia dekretu, respublikos ministerijos, kitos valdinės ir administracinės įstaigos raginamos visais būdais paremti pilietinio neklusnumo akciją, kurią paskelbė krašto politinės organizacijos. Pilietinio neklusnumo akcija reikalaujama Gruzijos atsiskyrimo nuo Sovietų Sąjungos, taigi, respublikos visiškos nepriklausomybės. Šiai akcijai palaikyti jau kelias dienas vyksta transporto ir sąjunginių pramonės įmonių darbininkų streikai.

Atviroje jūroje netoli Argentinos du lietuvių žvejybos laivai „Sūduva“ ir „Okainiai“ išgelbėjo 32 Pietų Korėjos žvejus. Zvejam buvo suteikta reikiama medicininė pagalba, jie pristatyti į artimiausią uostą.

Buvęs JAV-bių prezidentas Nixonas, po ilgesnės kelionės į Sovietų Sąjungą sugrįžęs į New Yorką, pasakė, kad Borisas Jelcinas yra žymiai patrauklesnis ir gablesnis politinis veikėjas už Gorbaciovą. Nixono įsitikinimu, dabartinis Kremliaus lyderis yra politiškai silpnas, linkęs labiau kalbėti negu veikti, pastaruoju laiku padaręs milžiniškų klaidų. Nixono nuomone, Gorbaciovas padaręs nedovanotiną klaidą, kai siekdamas išsilaukti valdžioje pasiremę reakcingomis jėgomis. Jei jis būtų toliau bendradarbiavęs su reformų šalininkais, pasakė Nixonas, Gorbaciovas būtų galėjęs sukurti tikrai visiškai naują Sovietų Sąjungą.

TEVIŠKĖS AIDAI

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031. Tel. 376 7355
LEIDŽIA AUSTRALIJOS LIETUVIŲ KATALIKŲ FEDERACIJA

Redaktorius Kazys Mieldažys. Korespondencijas, straipsnius, skelbimus, prenumeratas siųsti viršuje nurodytu adresu. Prenumeratos kaina metams \$30. Kituose kraštuose \$35. Atskiras numeris \$1.00. Skelbimai už skilties vieną cm. - \$2.00. Nuolatiniams skelbėjams daroma nuolaida. Už skelbimų turinį neatsakoma. Redakcija straipsnius ir korespondencijas taiso savo nuožiūra.

Published by Val. Čižauskas
38 Coghlan St., Nidre, 3042
President of the Lithuanian
Catholic Federation

TIESOS VALANDA

Ankščiau ar vėliau viskas išeina į dienos šviesą, nežūrint pastangų užtuoti nemalonią tiesą. Net ir Amerikos prezidentui Bush'ui taip atsitiko su instiguotu karu prieš Iraką karu, kuris kainavo šimtus tūkstančių gyvybių ir dėl kurio kencia dešimtys milijonų žmonių. Po vieno metų neva tai nepriklausomybės, ir mes pradėdam pastebėti, kad ne viskas tvarkoj su mūsų akcija siekiančia Lietuvos išsilaisvinimo.

Laisvės audra baigia sudaužyti sovietų imperiją laivėli, blaškydama jį į visas puses. Jame susispietę mūsų krašto budeliai vargu ar išsigelbės. Atrodytų, kad atsirado galimybė pasinaudoti šia proga ir mūsų kraštui. Tik reikia išverti, nenuleisti rankų, nežūrint, kad tauta yra jau tiek išvargusi, kad pradeda ją apimti apatija.

Dabar turėtumėm skubiai veikti. Iki šiol Lietuva pirmavo išsilaisvinimo akcijoj sovietinėj imperijoj. Visi žiūrėjo ir žiūri, ką daro lietuviai, laukdami iš jų pavyzdžio kitom respublikom. Bet tai ne viskas. Mūsų tautai ir valstybei reikia kuo skubiau išsilaisvinti. Kitaip neišversime. Iki šiol lietuviai išlaikė pavyzdingą vieningumą siekdami Tėvynės išsilaisvinimo. Nepabijoję rusiškų tankų nei mirties. Balsavo už nepriklausomybę. Kencia skurdą nesiskųsdami, nes žino dėl ko jie kencia. Taigi iš tautos daugiau neturim teisės reikalauti.

Tik reiktų paanalizuoti, ar krašto vadovybė, atseit valdžia, ir lietuvių išeivija Vakaruose irgi yra viską padarę, ko iš jų reikalauja dabartinė žūtūbtinės kovos padėtis. Cia jau kyla šiokių tokių abejonių. Pradėkim nuo mūsų pačių - nuo išeivijos. Dabar, kai reiktų skubiai ir planingai veikti, mūsų diasporos galvos organizuoja visų kraštų valdybų pirmininkų suvažiavimą Vokietijoj. Ten jie būk tai nustatyti veikimo gaires. Kyla klausimas, ką mes veikėm per tuos 45 metus, kad dar nežinom ką daryti? Kiek panašių suvažiavimų yra buvę? O vis trypsiojam vietoj ir neturim nei tvirtos vadovybės, nei aiškaus plano. Minėtas suvažiavims kainuo gal 20-30 tūkstančių dolerių, o po jo vargu tapsim gudresni. Aišku, paskelbsim spaudoj, kad ir kaip kalbėjo tai ir viskas. Tuo tarpu Lietuva kovoja už jos pačią egzistenciją, ir nebėra laiko laukti mėnesius, kol po pusimčio metų išeivija gal padarys kokį konkretų sprendimą. Geriau padovanokit tautai tą sumą, tai bus daugiau naudosa!

Atvirai sakant, tai tik mūsų pačių apgaudinėjimo tąsa, kad nuraminti sąžinę ir pasiteisinti dėl koordinuotos akcijos stokos. Dar reik pridėti, kad į valdybas neieškom kompetingų žmonių, bet leidžiam pasirodyti oportunistam, kurie trokšta garbės, bet nesugeba veikti. Dėkui Dievui yra ir išimčių, bet jų per mažai. Yra skandalas, kad mūsų išeivijos vadai dar nesuprato, jog nebėra daugiau laiko suvažiavimam, konferencijom ir rezolucijom. Lietuvai reikia konkrečios paramos, būtų ji ekonominė, technologinė ar politinė. Jos reikia dabar pat, ne po kada nors įvyksiančių suvažiavimų! Krašto valdybų pirmininkai privalėjo ir galėjo jau

Rašo Dr. Jonas Kunca

seniai veikti ir be panašaus suvažiavimo. Jei jie to nedarė iki šiol, vargu ar darys vėliau. Australijos krašto valdyba dar tebelaike banke žmonių suaukotus pinigus skubiai Lietuvos pagalbai. Kokia nauda iš to pavergtiem broliam? Fondai, sako, jie galį duoti pinigų tik kultūros reikalom, o parama Lietuvai, tai jau politika. Tai kas iš jų? Tuo tarpu Adelaidės ir Melbourne Apylinkės nepaklausė tokių PLB patarimų ir nusiuntė Lietuvai paramą už 130.000 dolerių. Jei visos bendruomenės būtų dariusios panašiai, turėtumėm aprūpintas aparatūra visas didesnes Lietuvos ligonines, kurios galėtų geriau padėti mūsų žmonėm. Tai jau būtų konkretus žingsnis.

Su politine veikla nėra geriau. Išskiovoję pirmininkų vietas nebežino ką daryti, su kuo ir kaip kalbėti. Anglų kalbos mokėjimo, mat, čia neužtenka. Fondai duoda pinigus neva tai Lietuvos Vyriausybės Atstovam, bet nežinom jų veiklos rezultatų. Pacituoti kitų šaltinių žinias mūsų spaudoje gali bele kas. Tam nereikia būti valdžios įgaliotiniu. Taigi, išeivijai negalima didžiuotis atliktu darbu. Gal geriau būtų, kad visokie oportunistai iš vis išeitų pensijon ir nedrumstų vandens savo fiktyvia veikla.

Negalima nepaminėti, kad Lietuvos skurdas didėja greit tempu. Produkcija sumažėjo 20%. Nėra pašaro gyvuliam ir jų dalį reikia sumažinti. Tai atsilieps į sekamųjų metų produkciją. Maskva ko gero imsis ekonominių sankcijų,

Sumušė kun. S. Krumpliauską

Jau gan plačiai nuskambėjo ir Biržų rajone, ir visame krašte, kad buvo užpultas Papilio klebonas S. Krumpliauskas. Štai ką jis pasakoja:

„Tai buvo po sąjunginio referendumo, pirmadienį - kovo 18 d. apie 9 valandą vakaro. Pasigirdo skambutis pries verandos durų. Pasižiūrėjau pro jos langą - stovi vaikinukas ir prašo įsileisti, turįs į mane reikalą. Praveriau duris, jis kiša projas dvi videokasetes ir sako: „Čia jums“. Tuo metu kitoje durų pusėje stovėję trys vyrukai su kaukėmis kojineis ant veidų - patraukė duris ir įsiveržė į vidų. Aš priešinausi ir grumtynės išgirdo pas mane buvusi medicinos seselė, kuri ateina man leisti vaistų. Ji spėjo išbėgti pro kiemo duris ir pašaukė porą vyrų su medžiokliniais šautuvais, bet jau tie užpuolikai buvo išsiganę ir spėję pasprukti, matyt, „aštuntuku“ ar „devintuku“ - važinėjo toks įtartinas diena po miestelij.

Gavau smūgių ir į galvą, ir į šonkaulius, bet supratau, kad tai ne „profesionalai“. Grumtynės truko penketą ar dešimtį minučių, per tą laiką jie neištarė nė žodžio, nieko ir nepagrobė, manau, kažkas juos pasamdė mane „pamokyti“ atkeršyti už aktyvią mano veiklą Sąjūdyje, už Lietuvos Nepriklausomybės idėjų propagavimą. Papilyje - tai „karšta“ rajono vieta. Cia jaučiamas konfrontacija tarp dviejų jėgų. Pagalvokit, juk šioje rinkiminėje apylinkėje net 99 žmones balsavo prieš nepriklausomą demokratine

kad dar daugiau suvargintų mūsų šalį ir ją priverstų likti sąjungoj. Tokiu atveju padėtis prieitų prie kraštutinio kritiško. Jei norim laimėti šį gal jau paskutinį mūsų, tautai teks suglausti eiles ir toliau aukotis, o vyriausybė turės parodyti pragmatizmą, ieškodama paramos Vakaruose ir mėgindama susitarti su Maskva dėl tarpusavio ekonominių ir politinių santykių. Išgavus, kad pusė Mažeikiuose destiliuojamos naftos liktų Lietuvai kaip atsilyginimas už perdirbimą, būtų išsprestas skysto kuro klausimas. Sienu kontrolė ir sovietų kariuomenės skaičiaus apribojimas bei jos sudrausminimas, kad nesiklyktų Lietuvos vidaus reikalus, būtų gera pradžia.

Kaip išeivijoj, taip ir Lietuvoj, dabar nelaikas intrigom ir nesantaikam. Vyriausybė turi duoti vienybės pavyzdį, jei nori, kad tauta ją remtų. Turėtų baigti skirstymas tautiečių į juodus ir baltus. Visi, kurie nori ir sugeba dirbti dėl Tėvynės, turi tam lygias teises. Nelaikas kalbėti apie kompensacijas ir nuosavybių grąžinimą, kol dar nesamę pilni krašto šeimininkai ir kol ekonomija randasi katastrofinėj padėtyje. Tokie dalykai tik kelia nerimą ir stabdo produkciją.

Daug, daug sunkumų mūsų krašte, bet taip pat jaučiasi ir artėjanti išsilaisvinimo valanda. Palikę nuošalyj retoriką, oportunistą ir garbės ieškojimą ir sukaupę visas jėgas praktiškam krašto gelbėjimo darbu, mes laimėsime. Kitaip galim pražiopsoti vienkartinę progą, o geriausiu atveju - prailginsim atstatymo laiką ir surdą mūsų tautos.

Lietuvą, gausiai važiuo balsuoti į sąjunginį referendumą ...

O užpuolikai, jei norėjo apiplėš galęjo įsiveržti į mano namus, kai manęs nėra, juk dažnai tenka išvykti. Maryt, ašb tiems reikalingas ...“

Taigi, kunigas mano, kad tas užpuolimas dėl politinių motyvų. Gal kada nors paaiškės, kaip iš tikrųjų čia buvo - vieną užpuoliką jis galėtų atpažinti.

Zenonas Meškauskas

Kun. Petras Nykštas, kuris pernai ir pas mus lankėsi, prisientęs šią žinią praneša, kad ir daugiau kunigų buvo skaudžiai sumušti Lietuvos Nepriklausomybės priešu. Taip pat ir jam pačiam bando keršyti, gal Tėvynei Lietuvai reikalinga ir mūsų auka bei kencia - baigia savo pranešimą.

Islandija pasisiūlė

tarpininkauti trijų Pabaltijo republikų derybose su Sov. Sąjunga. Pasiūlymą priėmė Jurmaloje posėdžiavusi Baltų Taryba, kuri išreiškė viltį kad Islandijai tarpininkaujant Sovietų Sąjunga pasiryž pripažinti Estijos, Latvijos ir Lietuvos nepriklausomybę. Sovietų vyriausybė kritiškai įvertino Islandijos pasiūlymą tarpininkauti derybose su Pabaltijo šalimis. Jūrmaloje posėdžiavę Estijos, Latvijos ir Lietuvos AT-bų pirm-kai ir jų bendradarbiai apžvelgė ir svarstė neseniai įvykusių Pabaltijo respublikų delegacijų susitikimų su Kremliaus atstovais rezultatus.

Mūsų širdyse - laisvė

Nedaug laiko tepraėjo po tų tragiškų įvykių, kurie sukrėtė ne tik mūsų širdis, bet ir viso pasaulio visuomenę.

Vasario 9-oji buvo mūsų stiprybės ir vilčių diena. Ar mes verti tos laisvės, už kurią tiek daug aukų sudėta? Vasario 16-oji - Lietuvos valstybės atkūrimo diena. Tą dieną pagerbtį žuvę už Lietuvos nepriklausomybę.

Vasario 16-osios proga buvo iškilmingai pasveikinti ir šiauliškiai savanoriai, kurie gynė Aukščiausiąją Tarybą, kurie sunkią valandą liko ištikimi priesaikai, Dievui ir Tėvynei. Dovanotos knygos, pražyduosius tulpės padarė gerą išpūdį. Visiems mums, savanoriams, buvo įteikta tremtinės Antaninos Garmutės knyga „Išėjo broliai“. Tai kūrinys apie rezistenciją, pokario metų kovas, apie tuos, kurie nežinojo kito kelio - tik laisvę. Gražu, kad anų metų laisvės šauksmą tęsia šiandieniniai savanoriai.

S.Jonikas, Savanoris

Kaip sveiksta Lietuvos gynėjai

Kovo 5 dieną Vilniuje, sveikaytos apsaugos ministerijoje, įvyko spaudos konferencija.

Plačiai buvo kalbama apie tragiškų sausio mėnesio įvykių aukas. Pranešta, kad vien tik jų gydymui išleista daugiau kaip du su puse milijono rublių. Po keturių gydymo mėnesių bus tiksliai nustatyta, kiek iš sužeistųjų liks invalidai, tačiau jau ir dabar galima prognozuoti gana didelį nedarbingumo procentą. Kai kuriems nustatyta kontūzija, kai kam vargiai ar beatsistatys klausas, pastebima ir vėlyvojo streso požymių. Trys ligoniai, kuriems sunkiai gijo šautinės žaizdos, dabar toliau gydomi Vokietijoje ir Vengrijoje. Ruošiamasi išįsti į užsienį ir dar keletą žmonių.

Visa medžiaga apie TSRS karinės agresijos aukas yra perduota prokuratūrai. Pareikšta nuomonė, kad Respublikos spauda, operatyviai informavusi visuomenę apie sužeistų žmonių sveikatos būklę, galėtų pristatyti skaitytojams ir medikus, kurie teikė sužeistiesiems pirmąją pagalbą tą šurpią naktį, operavo, budėjo neatsitraukdami palatose, kurie ir šiandien rūpinasi, kad didvyriški Lietuvos gynėjai kuo greičiau, kuo sveikesni galėtų grįžti į namus.

ELTA

Lietuvos Aukščiausiosios

Tarybos Pirmininko žmona Gražina Landsbergienė atvyko ko - tuoti į Jungtines Amerikos Valstybes. Baltimorėje ji aplankė Pasaulinės prekybos centre vyk nčią lietuvių liaudies meno ir a natų parodą. Poniai Landsbergienei suteikta Baltimorės miesto ir Merilendo valstijos garbės pilietybė. „Lietuvių tauta nebijo Sovietų Sąjungos, kuri stengiasi nuslopint lietuvių nepriklausomybės siekimus. Lietuviai žino, kad teisybė yra jų pusėje. Tiesa laimės. Lietuva bus laisva. Mes tikimės, kad Amerika įsiklausys į tiesą, atidindžia iš Lietuvos, o ne į sovietų melus“, pasakė Gražina Landsbergienė.

LRTV

Pertvarkyta lotynų apeigų katalikų bažnyčia Sovietų Sąjungoje

Popiežius Jonas Paulius II-sis šiomis dienomis iš pagrindų pertvarkė lotynų apeigų katalikų Bažnyčią Sovietų Sąjungoje - Baltarusijoje, Rusijoje ir Kazachstane, kur iš viso yra daugiau negu milijonas penkis šimtus tūkstančių katalikų. Įkurtos naujos vyskupijos, nustatytos iki šiol buvusių vyskupijų naujos ribos, paskirti nauji vyskupai. Pirmą kartą istorijoje įkurta Maskvos apaštalinė administratūra, kurią valdys vyskupas Tadas Kondrusevičius. Apie Popiežiaus potvarkius, Maskvos katalikam pranešė apaštalinis nuncijus arkivyskupas Colasuono, kuris atukojo Mišias šventojui Liudviko bažnyčioje. Arkivyskupas išreiškė viltį, kad Maskvos apaštalinio administratoriaus paskyrimas suaktyvins vietos religinės bendruomenės krikščionišką gyvenimą. Jaunas rusas dijakonas per apaštalinį nuncijų padėjo šventajam Tėvui už rūpestį Maskvoje ir visoje Rusijos federacijoje gyvenančiais katalikais, kurių yra apie 60 tūkstančių.

Pateikėm žiupsnelį istorinių žinių apie Mohiliovo arkivyskupiją, kuri dabar pertvarkyta į Minsko-Mohiliovo arkivyskupiją. Trumpai apžvelgsime kitas dabar Popiežiaus pertvarkytas vyskupijas dabartinės Sovietų Sąjungos ribose. Pirmiausia - apie Baltarusijoje naujai sukurtą Gardino vyskupiją, kurios vyskupu ordinaru paskirtas Sventosios Dvasios bažnyčios Vilniuje klebonas kunigas Aleksandras Kaškevičius. Visa naujosios vyskupijos teritorija prieš Antrąjį pasaulinį karą buvo dalis Vilniaus arkivyskupijos, priklausiusios Lenkijai. Gardino Vyskupija apima 25-kių tūkstančių kvadratinį kilometrų plotą su milijonu dviem šimtais tūkstančių gyventojų, iš jų devyni šimtai tūkstančių yra katalikai. Vyskupijoje yra 122 parapijos.

Pinsko vyskupija, kurią administruoti dabar pavesta Minsko ir Mohiliovo arkivyskupui Šviątek, buvo įkurta Popiežiaus Pijaus XI 1925-ais metais. Vyskupijos teritorija buvo sudaryta iš dalies Minsko vyskupijos ir kelių Vilniaus vyskupijos dekanatų. 1927-ais metais Pinsko vyskupijoje buvo 305-ki tūkstančiai lotynų apeigų ir apie šešis tūkstančius rytų - slavų bizantinų apeigų tikinčiųjų. Po Antrojo pasaulinio karo pakeistas Lenkijos rytinės sienas, Pinksas atiteko Baltarusijai, tačiau dalis Pinsko vyskupijos su 35-kiomis parapijomis ir apie 90 tūkstančių tikinčiųjų liko Lenkijoje. Šiuo metu Pinsko vyskupijoje, pagal turimas žinias, yra apie 100 tūkstančių katalikų, 32-vi parapijos, kurias aptarnauja 20 kunigų. Apie naujai įkurtas Maskvos, Novosibirsko ir Karagandos apaštalines administratūras pakalbėsime kitą kartą.

Paskelbtas Popiežiaus Jono Pauliaus II-ojo kanoniškas potvarkis, kuriuo yra pagrindinai pertvarkoma lotynų apeigų katalikų Bažnyčios administracija Sovietų Sąjungoje: Baltarusijos, Rusijos ir Kazachijos respublikose. Įkurtos naujos vyskupijos, nustatytos iki šiol buvusių vyskupijų naujos ribos, paskirti nauji vyskupai. Tuo būdu pirmą kartą po bolševikinės revoliucijos 1917-ais metais,

Apaštalu Sostas kanoniškai sutvarko katalikų religines bendruomenes Sovietų Sąjungoje, joms paskiria ganytojus, sudaro normalias sąlygas joms veikti ir klestėti po skaudžių bandymų, persekiojimų ir kančių. Trijose respublikose, kuriose pertvarkyta lotynų apeigų katalikų Bažnyčia, yra daugiau negu du milijonus katalikų, būtent, Baltarusijoje milijonas penki šimtai tūkstančių, Kazachstane apie penkis šimtus tūkstančių, Rusijos federacijoje daugiau negu 60 tūkstančių. Susipažinkime su paskelbtais Popiežiaus potvarkiais:

Baltarusijoje įkurtos dvi vyskupijos - Minsko ir Mohiliovo arkivyskupija-metropolija ir Gardino vyskupija, Pinsko vyskupijai paskirtas apaštalinis administratorius. Minsko-Mohiliovo arkivyskupu paskirtas ligišolinis Pinsko vyskupijos general-vikaras prelatas Kazimieras Šviątek. Jis yra gimęs prieš 77-nerius metus Estijoje, kelis kartus buvo suimtas, dešimt metų kalėjo koncentracijos lageriuose, nuo '89-ų metų ėjo Pinsko general-vikaro pareigas. Naujuoju Gardino vyskupu paskirtas Sventosios Dvasios bažnyčios Vilniuje klebonas Aleksandras Kaškevičius. Jis yra 42-jų metų amžiaus, baigė Kauno tarpdiocezinę kunigų seminariją, priklausė Panevėžio vyskupijai, 81-ais metais buvo paskirtas Sventosios Dvasios bažnyčios Vilniuje klebonu.

Rusijos federacinėje respublikoje įkurta Maskvos apaštalinė administratūra, apaštalininiu administratorium paskirtas ligišolinis Minsko apaštalinis administratorius vyskupas Tadas Kondrusevičius. Jis pakeltas titulinis arkivyskupu. Arkivyskupas Kondrusevičius yra 46-erių metų amžiaus, baigė Kauno kunigų seminariją, yra teologijos licencijatas ir Kanonų teisės daktaras, sielovados darbu dirbo Vilniuje ir Gardine, '89-ais metais Romoje buvo konsekruotas vyskupu ir paskirtas Minsko

apaštalinio administratorium.

Rusijos federacinėje respublikoje taip pat įkurta Novosibirsko apaštalinė administratūra. Apaštalinio administratoriumi paskirtas jėzuitas kunigas Joseph Wert. Jis pakeliamas titulinu vyskupu. Vyskupas Werth yra 39-nerių metų amžiaus, kaip ir kiti du nauji vyskupai baigė Kauno kunigų seminariją, priklausė Lietuvos Jėzuitų provincijai, iki šiol klebonavo Pavolgio regione. Vyskupas Werth gerai kalba lietuviškai.

Kazachstano respublikose įkurta Karagandos apaštalinė administratūra. Apaštalinio administratorium paskirtas marijonas kunigas Jan Lenga. Jis gimė Ukrainoje prieš 41-nerius metus lenkų kilmės šeimoje, priklausė Lietuvos Marijonų provincijai, kunigystės šventimuis 1979-ais metais jam suteikė tuometinis vyskupas tremtinys, dabar kardinolas Vincentas Sladkevičius. Vyskups Lenga dirbo Dušanbe, Tadžikijoje, Karagandos parapijose, paskutiniu metu buvo Krasnoarmejsko Kazachstane parapijos klebonu.

Dabar žiupsnelis istorinių žinių apie Popiežiaus pertvarkytas vyskupijas dabartinėje Sovietų Sąjungos teritorijoje.

Iki 1783-ųjų metų Rusijos imperijos teritorijoje nebuvo nė vienos lotynų apeigų katalikų vyskupijos. Po pirmojo Lietuvos ir Lenkijos padalijimo, 1773-ais m. čarėnė Kotryna II-oji įkūrė Baltarusijoje vyskupiją, kurios, tačiau, Apaštalu Sostas niekada kanoniškai nepripažino. Tik 1782-ais metais Popiežius Pijus VI-asis įsteigė Mohiliovo arkivyskupiją, kurios jurisdikcijai priklausė visos tuometinės Rusijos ir jos užimtų kraštų katalikai. Be kitų vyskupijų, Mohilevo arkivyskupijai buvo priskirtos ir Vilniaus bei Zemaičių vyskupijos. Caro valdžios potvarkiu, Mohiliovo vyskupai buvo priversti reziduoti Peterburge, arkivyskupijos sostas dažnai

likdavo neužimtas. Po pirmojo pasaulinio karo, 1918-ais metais, Benediktas XV-asis atskyrė penkis Sibiro dekanatus ir juos įjungė į naujai sukurtą Sibiro Apaštalinį Vikariją, kiek vėliau pakeltą į Vladivostoko vyskupiją. Lietuvai, Latvijai, Estijai ir Suomijai tapus nepriklausomomis valstybėmis, tuose kraštuose buvo įkurtos autonominės bažnyčtinės struktūros. 1923-iais metais Mohiliovo arkivyskupijai priklausė 22 dekanatai, 173 parapijos, apie penkis šimtus kunigų ir apie 350 tūkstančių tikinčiųjų. Penki dekanatai veikė Sibire, juose buvo apie 45-kios bažnyčios. Bet tuo metu, įsigalėjęs bolševikinei valdžiai jau vyko žiaurūs tikinčiųjų persekiojimai, kuriuos patyrė ir Mohiliovo arkivyskupai. Arkivyskupas Roppas buvo įkalintas, vėliau priverstas išvykti į Lenkiją. Jo generalinis vikaras Janis Ciepliak buvo nužudytas. Tarptautinės bendruomenės spaudimas priverė bolševikus mirties bausmę pakeisti tremtimi. Po jo mirties Jungtinės Amerikos Valstybėse 1926-ais metais, naujai paskirtas Mohiliovo arkivyskupijos apaštalinis administratorius Boleslovas Sloskans buvo bolševikų tuoj suimtas, Nepriklausomos Latvijos vyriausybės rūpesčiu po septynerių metų kalinimo išlaisvintas, grįžo į Latviją, kur iki bolševikinės okupacijos dėstė Rygos katalikų aukštojoje mokykloje. 1944-ais metais vokiečių ištremtas į Vokietiją, pokario metais įsikūrė Belgijoje. Ten ir mirė. Žiaurūs komunistų persekiojimai skaudžiai palietė katalikų bendruomenes Baltarusijoje ir kitose Mohiliovo arkivyskupijos srityse, bet jų nesunaikino. Tikėjimas išliko gyvas, ir dabar, pagerėjus padėčiai, katalikai Baltarusijoje ir kitur Sovietų Sąjungoje, kupini vilties pradeda naują gyvenimo ir religinės veiklos tarpsnį. Katalikų Bažnyčios administracijos Baltarusijoje, Rusijoje ir Kazachstane sutvarkymas yra daug žadantis istorinės reikšmės įvykis.

LRTV

Kardinolų kolegijos narių susirinkimas Romoje

Vatikane, dalyvaudant Popiežiumi Jonui Pauliui II, prasidėjo neeilinis visuotinis kardinolų kolegijos narių susirinkimas. Posėdžiuose buvo svarstomas sektų klausimas. Apie sektų plitimą ir iš to kylančias pastoracines problemas kalbėjo Tautų evangelizavimo kongregacijos prefektas kardinolas Tomko ir Popiežiškosios dialogo tarp tikybų komisijos pirmininkas, kardinolas Arinze.

Kardinolas Tomko pabrėžė, kad sektų plitimas visose religijose kyla iš teologinių neaiškumų. Krikščionybėje į sektantiškumą veda teologinės teorijos, iškreipiančios Apreiškimą ir klaidingai mokančios apie įsikūnijimą. Sektantiškumas atsiranda ten, kur suabejojama tikėjimu į Jėzų Kristų, į krikštą ir į Bažnyčią. Sektos orientuojasi į visokius „naujus“ vadinamuosius tarpininkus tarp Dievo ir žmonių-tarimus pranašus, mistikus, regėtojus; tokio tipo sektų ypač gausu Azijoje, kai kuriose Afrikos šalyse, bet pastaruosiu metu jų atsiranda ir Europoje.

Kardinolas Arinze aptarė naujų

sektų ir religinių judėjimų pobūdį ir pastoracinius katalikiškų ganytojų uždavinius. Kardinolas Arinze pabrėžė, kad sektos atskleidžia katalikų religinės formacijos silpnasias puses, nes sektų nariaisampa paprastai tie krikščionys, kurie nesugeba naujuose judėjimuose įžiūrėti priešiško savo tikėjimui. Si situacija reikalauja iš Bažnyčios, kad ganytojiškas darbas pasižymėtų ypatingu įžvalgumu. Akivaizdu, kad reikalinga gilesnė katekizacija, kad tikintieji turi būti supažindinti su Sventojo rašto skaitymo ir aiškinimo pagrindais, kad didesnį dėmesį būtina skirti maldos gyvenimui, liturginės kultūros ugdymui. Būtina gairinti tikinčiųjų bendruomenių gyvenimą, skatinti pasauliečių aktyvumą ir ugdyti juose atsakomybę jausmą. „Nauji religiniai judėjimai yra iššūkis Bažnyčiai - pasakė kardinolas Arize - bet jie suteikia ir progą atnaujinti religinį gyvenimą. Bažnyčia turi visas priemones deramai atsiliepti į šį iššūkį ir pasinaudoti šia galimybe. Po kardinolų Tomko ir Arize kalbų buvo aptarta pastoracinė

padėtis įvairiose katalikų pasaulio srityse.

Popiežius Jonas Paulius II audiencijoje priėmė 41-osios italų katalikų socialinės sąvaitės dalyvius. Popiežius ta proga kalbėjo apie katalikų vaidmenį Europos atsinaujinime.

Ilgus šimtmečius europiečiai nešė pasauliui savo vertybes, savo mokslą, savo sukurtą gamybos būdą - pasakė Sventasis Tėvas. Dabar pasauliui reikia krikščioniškos Europos išminties. Besąlygiškas audos ir materialaus gerbūvio siekimas, kaip liudija pačios Europos patyrimas, gimdo pačius baisiausius asmenis ir šeimos teisių pažeidimus. Todėl Bažnyčia moko, kad nauda, pasipelnymas negali būti ekonominės veiklos pagrindu ir visuomenės tikslu. LRTV

Armenijoje rugsėjo 21 d. vyks referendumas, per kurį balsuotojai bus kviečiami atsakyti į klausimą: „Ar sutinkate, kad Armeniją būtų nepriklausoma demokratine valstybė už Sovietų Sąjungos ribų?“ Armenija nedalyvavo Sov. Sąjungos referendume vykusiame kovo 17 d.

Gaivinkime lietuvių šaknis

Pusę šimtmečio trukusi sovietizacija mėgino ištrinti lietuvių tautos istorinę atmintį. Tarsi bereikšmė Lietuvai ir jos kultūrai traukėsi iš mūsų atminties ir Mažoji Lietuva. Ši žemė - tai ne tik K. Donelaičio ir Vydyno tėviškė. Ji davė Lietuvai, savo sesei, D. Kleina - pirmosios spausdintos lietuvių kalbos gramatikos autorių, istoriką etnografą M. Pretorijų, tautosakininką V. Kalvaitį, M. Mažvydą, J. Bretkūną, L. Rėza, kitas įžymias asmenybes... Spausdintu žodžiu ji maitino savo didžiąją sesę nuo pirmosios lietuviškos knygos iki lietuvių kalbos draudimo pabaigos. Tačiau šiandien dar gana pasyviai braukiame laiko dulkes nuo Mažosios Lietuvos veido, nors prošvaisčių yra: įsteigti Prūsos ir Mažosios Lietuvos rėmimo bei Mažosios Lietuvos dvasinio atgimimo fondai, taip pat Mažosios Lietuvos reikalų taryba prie Lietuvos Respublikos AT Prezidiumo. Tarybos pirmininkas Vytautas Šilas sutiko atsakyti į kelis klausimus.

Ką Jums, kraštotyrininkui ir tarybos pirmininkui, reiškia Mažoji Lietuva?

Siame krašte nuo Geldapės iki Klaipėdos atsiremiu į lietuvių kultūros ištakas. Mažonoje Lietuvoje išleista pirmoji lietuviška knyga (1547 m.) pirmą kartą į lietuvių kalbą išversta Biblija (1590 m.), išspausdinta pirmoji lietuvių kalbos gramatika (1563 m.), išėjo pirmas mokslo veikalas apie lietuvių kalbą (1747 m.), pirmas originalus grožinės literatūros kūrinys - K. Donelaičio poema „Metai“ (1818 m.), bei pirmas lietuvių liaudies dainų rinkinys (1825 m.). Be šių fundamentinių darbų, man, kraštotyrininkui, brangūs vietovardžių pavadinimai, architektūros paminklai, etnografija - visa šio krašto dvasia, taip stipriai niokota, bet laimei, dar nežuvusi. Žinoma, didžiausia rūpestį kelia ne Klaipėdos kraštas, o dabartinė Kaliningrado sritis.

Iš Kaliningrado srities spaudos, ten gyvenančių lietuvių teko girdėti, kad vietos partinė valdžia į lietuvių atgaitą žiūri nepalankiai, įvelgdama net teritorines pretenzijas.

Labiausiai jie bijo, kad Lietuvos atgimimo idėjos nepakirstų imperinių dogmų. Partinė valdžia puikiai supranta, kad teritorinių užmačių mes neturime, bet jai taip patogiau sėti priešiškus. Mažosios Lietuvos tarybos prie Lietuvos Respublikos AT Prezidiumo įsteigimą 1989 m. gruodžio 18 d. ji sutiko labai nepalankiai. Įvairių kliūčių daroma, kai ten gyvenantys lietuvių nori įregistruoti katalikų bendruomenes, mokyti vaikus mokyklose lietuvių kalbos, įamžinti žymių veikėjų atminimą. Pavyzdžiui, pokario metais pakeisti visi senieji Karaliaučiaus krašto vietovardžiai. Lietuviai norėtų, kad sugrįžtų nors reikšmingiausių mūsų kultūros istorijai Tilžės, Ragainės, Tolminkiemio, Labguvos, Valtarkiemio vardai. Senoje vakarinių lietuvių ir prūsų žemėje yra apie 120 lituanistikai reikšmingų vietų. Jos mena beveik 200 su mūsų raštija ir kultūra susijusių žmonių. Čia dar išlikę apie 50 jų gyvenimų ir veiklą primenančių pastatų ar griuvėsių. Dėl jų apsaugos su srities valdžia

reikia derėtis, nors tai nelengva.

Ar sulaukiate pagalbos iš čia gyvenančių lietuvių?

Žinoma. Bet ne visi jie dar aktyvūs, dalis bijo provokacijų, spaudimo. Per pastaruosius 20 metų lietuvių skaičius srityje sumažėjo nuo 30 tūkst. iki 20 tūkst. Čia nebuvo lietuviškų mokyklų, darželių, bažnyčios. Jie negalėjo klausytis čia blogai girdimo Lietuvos radijo, žūrėti televizijos. Lietuvos atgimimas juos vėl pažadino. Ypač nuosiirdžiai dirba Slavsko (Gastos), Karaliaučiaus lietuviai.

Juos paremsite?

Mūsų taryba - visuomeninis kolegialus Mažosios Lietuvos žinovų ir pačių lietuvių organas. Mes siekiame išsaugoti istorinę atmintį, rūpinamės ten gyvenančiais lietuviais. Ne tik visuomenine veikla, bet ir per oficialias valdžios struktūras pariteto pagriniais sieksime, kad ten gyvenančių lietuvių sąlygos nebūtų blogesnės

negu Lietuvoje gyvenančių Rusijos piliečių. Teikia vilčių ir retifikavimui rengiama Lietuvos Respublikos ir Rusijos Federacijos sutartis.

O ką veikia anksčiau minėti Mažosios Lietuvos rėmimo fondai?

Prūsos ir Mažosios Lietuvos rėmimo fondas, kurio prezidentė yra Virginija Kondrotienė, rūpinasi lietuviškų mokyklų ir mokytojų rėmimo klausimais. Fondas taip pat remia M. Mažvydo paminklo statybą Ragainėje bei Herkaus Manto atminimo įamžinimą Narkyčiuose.

Mažosios Lietuvos dvasinio atgimimo fondas įsteigtas Petro Cidziko iniciatyva. Pernai, kuriantis Kaliningrado srityje katalikų bendruomenės, vietos valdžią neregistravo. Iki 1988 m. Karaliaučiuje nebuvo net veikiančios cerkvės. O iki karo čia veikė 21 liuteronų ir evangelikų, 2 katalikų bažnyčios, babilstų maldos namai, sinagoga. Per karą dalis jų buvo sugriauta, o vėliau tyčia

niokojama. Siuo metu griuvėsiais arba sandėliais paverstos 8 bažnyčios. Pernai vasarą, pagerbdami J. Betkūno atminimą, neradome vietos šv. Mišioms. Jos po 75-erių metų pertraukos buvo aukotos po atviru dangumi prie Karaliaučiaus katedros griuvėsių. Tai paveikė ir vietos valdžią, nes po to katalikų bendruomenė buvo įregistruota. Tik vėl bėda - nėra bažnyčios. Palyginti gerai išsilaikiusi Rasenavos bažnyčia perduota stačiatikių religinei bendruomenei. Ji persikelė į kitą - dabartinę „Jantarį“ įmonės sporto salę. Įmonė sutinka ją atiduoti, jei bus pastatyta nauja sporto bazė. Jau susitarta ir dėl projekto, ir dėl statybos (kaina 800 tūkst. rb.). Apie 300 tūkst. rb turi sumokėti dvasinio atgimimo fondas. Šis fondas taip pat rūpinasi ir bažnyčios grąžinimu Tilžėje.

Reikia tikėtis, kad fondą parems ir Lietuvos Bažnyčia, tikintieji, visi geros valios žmonės.

Kalbėjosi Angėlė Adomaitienė

Sugrįžta Rūpintojėlis ir į širdis

Rašo Kun. Robertas Pukenis iš Panevėžio Vyskupijos

Bažnyčia visą tamsiausią laikotarpį budėjo su Betliejaus žvaigžde ir rodė tautai Kristaus prasikėlimo kryžių. Pilką mūsų kasdienybę spalvino šventėmis. Jinai pranašų balsais mokė žmones, kaip kentėti, išverti, būti gerais, mylinčiais tiesą, siekiančiais nemirtingumo. Sąjūdis - tai nemari idėja, užvaldžiusi tautos sielą. Tiesiogine jo prasme Sąjūdis - tai branduolys žmonių, kurie, susirinkę 1988 m. birželio mėn. 3 d., atvertė naują istorijos lapą, užrašydami: „Lietuvos Persitvarkymo Sąjūdis“. Kokie nuostabūs ir didingi žmonės! Aš juos pažįstu, skiriu juos iš orios ir paprastos laikysenos, iš nuosiirdumo ir atvirumo, iš kilnių minčių bei siekių, iš meilės Lietuvai ir savo tautai. Tiesa, ir čia atsiranda vienas kitas, kuris ateina tam, kad pridengtų savo ne itin gražią, padoria, nelietuvišką preaeitį. Tačiau jokie šešėliai negali užtemdyti Saulės spindulių.

Kaip kiekvienas judėjimas, taip ir mūsų, pradžioje buvo spontaniškas, savaveiksmis, paskui organizuotesnis, sukonkretesnis tikslus, nurodęs priemones. Ilgainiui prasidės diferenciacija. Kada sunkiomis aplinkybėmis reikia siekti tikslo - Nepriklausomybės, vieni tampa radikalesni, kiti - kairesni. Vieni dešinesni, kiti - kairesni. Taip turi būti. Nieko čia baisaus. Gali skirtis taktika, bet negali būti vienių kitiems priešišku. Mus privalo jungti meilė Tiesai, Lietuvai.

Šiandien Sąjūdis, kaip tautinis judėjimas, tampa įvairesnis formomis, organizacijomis, gausiais leidiniais, kurių šiuo metu yra apie 200. Tai rodo, kaip žmonės buvo ištroškę Laisvo žodžio, noro išsakyti, išsiraudoti, užgydyti žaizdas. Koks didelis kitokios Lietuvos ilgesys...

Neužtenka ilgėtis, bet reikia save realizuoti, save išskleisti ir augti, bėsti asmenybe. Būtų skaudu ir beprasmiška, jei įvairios besikuriančios organizacijos imtų tarp savęs nesutarti, prieštarauti ar nesuprastų Sąjūdžio. Ne visų vienodi irklai ir ne visada vienodai

pagėgia plaukti prieš srovę. Trokštamo tikslo galime siekti ir etapais, bet svarbiausia, kad nestotume pakelyje, o sujungtomis rankomis apglėbtime Lietuvą. Tokie jinai mažytė...

Atrodo, kad žodžiai jau nebeapsiliks vien žodžiais, o meilė tik deklaravimu. Atgimsta papročiai ir tradicijos, stiprėja religinė dvasia. Sugrįžta Rūpintojėlis ne tik į pakele ar kiemus, bet ir į širdis. Gyvenimas jau daugeliui tapo prasmingesnis ir gražesnis.

Ilgesyje svajonėmis į rytdieną veržiasi jaunimas. Jeigu nesvajosime, mes būsime seni, o jeigu nebandysime įgyvendinti svajonių, tapsime tik fantastais. Kuo daugiau susirenka ir susiglaudžia žmonių svajonių saloj, tuo ji

žavingesnė ir audrų nebijanti, Didysis Gyvenimo Mokytojas Kristus kalbėjo „Kur du ar trys“ sieks gėrio, teisingumo, „ten ir aš būsiu jūsų tarpe“. Su mumis yra Jis - Mūsų Atpirkėjas. Jis yra amžina pasaulio jaunystė. Mes dažnai prisiliesim prie Jo veido, ir mūsų svajonės suvešės, duos vaisių. Bet kol želmuo užaugs, jį reikia labai saugoti. Todėl būkime vienas kitam atidūs, atsidavę, pareigingi, kantrūs, jautrūs ir geri. Kaip skulptorius, kuriantis iš akmens paminklą, atidžiai ir kruopščiai prisiliečia prie atsiskleidžiančių detalių, kad išryškintų ir nepažeistų būsimo veido bruožų, taip ir mums reikia elgtis su Lietuvos laisvės sparnuotu angelu, kad jis galėtų savo atvaizdą padovanoti kiekvienam žmogui.

Dovana Lietuvai

Grįždamas iš Panevėžio Kanadoje Panevėžio katedros klebonas mons. Juozapas Antanavičius parvežė dovanų - juosteles įkalbėtą Naująjį Testamentą ir perdavė jas Lietuvos akliems. Ši brangi dovana giliai sujaukino per 7 tūkstančių aklyčių ir silpnaregių. Tai kilnus poelgis, teikiantis vilties, kad į Lietuvą grįžta laisvė, o kartu - tikėjimas, dora ir gerovė.

Nuosiirdžiai dėkojame Toronto parapijos klebonui tėvui Augustinui Simanavičiui, OFM, ir Mississaugos klebonui kun. Jonui Staškui, kurie padovanojo kalbantį Naująjį Testamentą. Labai aciu sakome juostelių leidėjams ir gamintojams, o ypač prel. Vytautui Balčiūnui Amerikoje už juostelių įkalbėjimą. Malonaus prelato V. Balčiūno balso klausysis ne tik aklieji ir silpnaregiai. Religinis išsilavinimas okupacijos metais buvo neprieinamas dažnam Lietuvos žmogui, todėl apie šią dovaną mes kalbėjome per Nepriklausomos Lietuvos radiją, televiziją, pasirūpinome, kad visa Lietuva žinotų labdarių vardus, o šventas žodis pasiektų kiekvieną, kuris jo laukia.

Džiaugdamiesi tokia brangia dovana, - gražia ir puikia kalbancia knyga, prisimename tas dienas, kai prieš keletą metų Lietuvai aklieji ir

silpnaregiai, nepaisydami kompartijos ir cenzūros draudimų, už pačių uždirbtus pinigus savo spaustuvėje išleido Naująjį Testamentą iškiliuju Brailio raštu - dvidešimt penkias storas knygas primityviai, dar pokarine spausdinimo technika, kurią remontuojame ir dabar, nes okupuotoje Lietuvoje, valstybei ir visuomenei nusigręžus nuo aklyčių, savo švietimui ir buitimi rūpinomės patys. Dėl to šiandien sutrukusio regėjimo žmonės neturi lietuviškų padidinto šrifto spalvotų vadovėlių, regėjimo likutį saugančių ar koreguojančių priemonių, akinių, rašomųjų mašinėlių, o daugiau kaip tūkstantis neregijų orientuojasi erdvėje taip, kaip išmano. Kad pagerintų savo gyvenimą aklyčių kvartaluose, patys kuria ir gamina tokias tiftotechnines priemones, kokiomis seniai naudojasi viso pasaulio aklieji.

Penkiasdešimt okupacijos metų Lietuvos aklieji ir silpnaregiai giliai širdyse išsaugojo tikrą tautos istoriją, išlaikė katalikų tikėjimą, kalbą. Sinkiausiomis sąlygomis laisvės troškimą išugdė savo vaikams. Slapčiom šveddami religines šventes, mokė tradicijų ir tikybos, todėl Naująjį Testamentą mes priimame ne tik kaip dėmesį, naujovę ir džiaugsmą. Tai graži dovana visos Lietuvos religiniam švietimui. J. Dzidolikas

A. † A. TERESĖ BIKULČIENĖ

Buvai niuriam gyvenime - kaip šviesi saulė.
Esi tarp mūsų... amžino gėrio ilgesy - negrižtantiai.

Mirtis visados skaudi, visados gaila iškeliavusio asmens. Sunkus buvo atsiveikimas su a.a. Terese. Iškeliavo ji balandžio 23 d. į ten iš kur jau niekas nesugrįžta. Nors sirgo ji ilgai, bet didelių skausmų neturėjo ir amžinu miegu ramiai užmigo.

A.A. Teresė Bikulčienė-Zagorskytė gimė Panevėžio apskrityje, Seidukynės viensėdyje. Stambus Zagorskų ūkis buvo tik 8 km. nuo Panevėžio. Seimoje buvo trys seserys ir du broliai. Teresė buvo jauniausia iš vaikų. Nuo septynių metų gyveno ji pas senelį Panevėžyje. Čia lankė pradžios mokyklą, vėliau gimnaziją. Baigusi keturias gimnazijos klases, nenorėjo toliau mokytis, nors turėjo geras sąlygas mokslui tęsti. Susipažinusi su Alfonsu, po dviejų metų ištekojo.

Gimnazijoje priklausė skautams, todėl ir savo testamente Melbourne skautų nepamiršo. Nepamiršo ji ir kitų organizacijų.

Gyvendama Vokietijoje, pasitraukusių iš tėvynės lageryje, dirbo Raudonajame kryžiuje ir gelbėjo grįžusius iš nelaisvės lietuvius. Ir Australijoje a.a. Teresė nepasitenkino vien darbu ir namų gyvenimu. Ji padėjo savo vyrui Alfonsui, kuris dirbo keliose lietuviškų organizacijų valdybose. Kartu su savo vyru ji tapo Melbourne Lietuvių Klubu viena iš pirmųjų amžintųjų narių.

Priklausė ji Katalikių Moterų Draugijai ir buvo Gyvojo Rožinio narė. Stambia auka ji prisidėjo prie paskutinio Metraščio išleidimo ir bendrai buvo dosni visiems lietuviškiems reikalams. Per metų bėgį šalpos srityje palikti ryškūs jos pėdsakai.

Būdo atžvilgiu buvo nuolaidi, tvirtų tautinių ir religinių principų. Akiračio periferijoje stovėjo jai jos paliktos teiviškos padangės mėlynė, jos pasilikę giminės ir prarasto krašto idilija. Krašto, kuris įspaudė jos asmenyje neišdildomas žymes.

Suintiniai ji šelpė savo iš Sibiro, su nušalusiomis kojomis, sugrįžusią senutę motiną, visus gimines ir net pažįstamus. Labai troško Lietuvai laisvės ir ramaus, normalaus gyvenimo.

Australijoje giminų neturėjo.

Lankėsi iš Australijos du kartus Lietuvoje ir pabuvo ten ilgesnį laiką. Pasimatė su vieninteliu dar gyvu, 87 metų amžiaus broliu ir kitais giminėmis. Įsiliejo į jų gyvenimą ir ateitį. Jos broliui ir giminėms Lietuvoje gilius užuojautos.

Rožinio maldas atliko Klebonas Dr. Dauknyš sėkmadienio vakare, balandžio 28 d., Tobin Broth. koplyčioje, Malvern. Prie karsto juodais rubais apsirengusios, stovėjo: Nina Žemaitienė, Alisa Baltrukonienė ir Marcelė Matulionienė. Atsiveikimo kalbas pasakė: Alisa Baltrukonienė - draugų ir bičiulių vardu ir į karstą, pagal velionės pareikštą prašymą, įdėjo jos brangaus vyro Alfonselio, prieš dvidešimt metų rašytą jai paskutiniame atsiveikimui laišką ir rožytę su rūtelėmis. Halina Statkuvienė atsiveikino Kat. Moterų draugijos vardu, Dr. Jonas Kunca - Melbourne Klubu vardu, Leonas Padgurskis - gyvojo Rožinio narių vardu.

Gedulingas šv. Mišias Klebonas Dr. Dauknyš atlikė pirmą dieną, balandžio 29 d. Prie karsto bažnyčioje tautiniais rubais apsirengusios stovėjo - Monika Sodaitienė ir R. Statkuvienė. Auką nesė Henrikas Antanaitis ir Alisa Baltrukonienė. Beveik visi suolai bažnyčioje buvo užimti, nes daug melbourniškų pažino visad gražiai pasipuošusią, maloniai nusiteikusią a.a. Teresėlę. Koplyčioje ir bažnyčioje, giliai nuliūdusi, dalyvavo ir a.a. Teresės

Hobartas

Balandžio mėn 10-16 dienomis Hobarte viešėjo Vitali Vtaliev, žurnalistas išstremas iš Sovietų Sąjungos už žurnalistiką nepritariančią Gorbaciovo politikai. Dabar jis dirba kaip korespondentas laikraščiams Melbourne Age ir Sydney Herald. Į Hobartą jis buvo atkviestas Kalinių Bičiulių Draugijos. Baladžiu mėn. 11 d., skaitė paskaitą apie bendrą padėtį Sovietų Sąjungoje perestroikos ir glasnost metu. Jo nuomone -

Rusijos imperija turės sugriuti, nei Gorbaciovas nei Jeltsinas jos neišgelbės.

Balandžio mėn. 15 d., Lietuvos Studijų Draugija pakvietė V. Vtaliev skaityti paskaitą universitete pietų pertraukos metu. Klausytojų susirinko daugiau kaip tikėtasi, net teko persikelti į didesnę patalpą kad visi sutilptų. Vtaliev skaitė paskaitą apie Lietuvą žiūrint rusų akimis. Turėjo labai gražių atsiliepimų apie Lietuvą ir lietuvius. Jo nuomone lietuvių kultūrinis lygis prieš okupaciją buvo daug aukštesnis kaip rusų, labai aukštai vertino lietuvių memininkų pasiekimus. Jis lankėsi Lietuvoje keletą kartų, jautėsi užgautas, kad lietuviai žiūrėjo į jį, kaip ir į kiekvieną rusą, lyg jo nematydami, bet suprato, kad lietuviai neturėjo už ką rusus mylėti ar būti jiems draugiški. Lietuvių santurumas rusų provokacijoms akivaizdžiai labai stebino. Jo nuomone, Pabaltijo valstybės pasieks nepriklausomybę, nors tas gal kainuos gana daug.

Balandžio mėn. 12 d. Hobarte lankėsi ministeris imigracijai, savivaldybės ir etnikų reikalams, daugiakultūrinių reikalų ministerijos atstovė. Hobarte sudarė sąlygas bendruomenių atstovams susitikti su ministru. Susitikime dalyvavo 16 bendruomenių atstovai, visi turėjome po penkias minutes išdėstyti ministru svarbiausias problemas atstovaujant bendruomenių. Pasirodė, kad problemų yra labai daug ir įvairių. Lietuvių bendruomenės atstovas prašė, kad ministeris ragintų Australijos valdžią stengtis užmegzti tiesioginius ryšius su dabartine Lietuvos valdžia ir palengvintų išieivų bendradarbiavimą su kultūrinėmis

mylima dirmavonės duktė, Shae, Danielle Bartaškaitė. Taip pat p. Eskirtienė iš Sale.

Solistas Jurgis Rubas bažnyčioje jausmingai pagiedojo tris gražias giesmes: Maironio - „Kai skausmas tau širdį kaip replēm suspaus...“, „Anapus saulės“ ir „Agnus Dei“. Vargonais grojo Birutė Prašmutaitė.

Ilgą vilkstinę auto mašinų palydėjo a.a. Teresė į kapines, kur ilsisi jos brangus vyras Alfonsas, miręs prieš dvidešimt metų. Klebonui Dr. Dauknyui atitinkamai pasimeldus, su užbertu žiupsneliu Lietuvos žemės nuo Gedimino pilies, karstas leidosi į atidengta duobę visiems giedant „Marija, Marija...“

Skanią šermenų vakarienę Liet. Namų Jubiliejineje salėje, gražiai paruošė Kat. Moterų D-jos narės. Didelis Ačiū visoms šeiminkėms ir visiems dalyvavusiems laidotuvėse.

Alisa Baltrukonienė

organizacijomis ar pavieniais žmonėmis Lietuvoje. Kadangi penkių minučių nepakako visoms problemoms išreikšti, gavo anketas, kuriose galima išvardinti po šešias svarbiausias problemas ir patarti kaip jas pašalinti. Užpildytas anketas pasiūst ministeriui į Canberra.

Tą patį vakarą įvyko viešas forumas, kuriame ministeris susitiko su bendra Hobarto visuomene. Kiek yra žinoma, lietuvių šioje forume nebuvo.

Balandžio mėn. 17 d., eismo nelaimėje žuvo Kenneth Banelis, 26 metų amžiaus, jauniausias sūnus a.a. Petro Banelio, mirusio š.m. vasario 20 d. Laidotuvių apeigos buvo atliktos žmonių priūdytojų šv. Teresės bažnyčioje. Palaidojome Kenneth ir tėvo kapo Kingstone kapinėse 1991 m. balandžio mėn. 22 d. Reiškiamė gilią užuojautą p. Banelienei, kuri, keturių mėnesių laike prarado brolių, vyrą ir sūnų.

Kazimieras Paškevičius, praleidęs dvi savaites ligoninėje sveiksta namie, slaugomas žmonos Elenos. Linkime Kazimierui greitai pasveikti.

S. Augustavičius

Pranešimas Pensininkams

Melbourne Lietuvių Pensininkų Sąjunga ruošia vienos dienos išvyką į Corowa gegužės 30 d. ketvirtadienį. Autobusas išvyks 7.30 ryte nuo Gas & Fuel pastato Flinders Street. Pakelyje paims kelevius ir nuo Lietuvių Namų North Melbourne. Užsakyti pas V.Sidabrą telefonu 830 5084.

Dar galima užsakyti į 10 dienų kelionę į Queenslandą - Surfere Paradise. Kaina \$320 (be maisto). Teirautis pas V.Sidabrą

Nauji Lietuvos ženklai ir vokai

Pirma laida \$5.00 Nenaudota. Irgi turiu naudotus vokus Lietuvos PASTE.

Leonas Markauskas P.O. Box 557, Dee Why, NSW 209

Aukos „Sausio Tryliktosios“ Fondui

\$5050 C.Cekanauskas, (W A). Po \$100 J.Jasiulis (NSW), H.Vigšienė, E.Sasnaitienė. \$20 V.M.Miliauskai (90).

Per M.Cibulskį iš Auckland, New Zealand: Po \$NZ100 J.Stranan, A.E.Jančiai, A.Varkalis. \$80 A.Mark. Po \$50 J.Cibulskis, A.Eimutis, M.Palubinskas, J.Grigaliūnas. Po \$20 J.Zeremba, J.Pukas, J.Pečiulaitis, V.Grigaliūnas, B.Stacevičius. Po \$10 Z.Inta, H.Ziginskienė. Iš viso \$NZ700 arba \$A528.15.

A.A. T.Bikuličienė mirus, vietoje gėlių: Po \$50 J.Rubas (100), E.Eskirtinė. Po \$20 L.K.Bartaškai (25), V.Bartuška (60), S.J.Meiliūnai (110), J.Kvietelaitis, P.Dišė, O.Alekniene (40), V.J.Rekešiai (30). Po \$15 J.Erminienė (25), Z.Prašmutaitė (75). Po \$10 L.Petrusevičienė, M.Ziogienė (110), B.Prašmutaitė (60), D.H.Antanaičiai, E.M.Matulioniai (15), E.Dūdienė, A.Baltrukonienė. Po \$5 R.R.Skeiviai, R.G.Statka, J.Barkienė (105).

A.A. Talia Laukaitienė mirus, vietoje gėlių: Po \$50 J.Balbata (70), R.T.Balbatai, L.I.Alminauskai, L.G.Samsonai, R.Samsonas, G.Z.Mackevičiai (230). \$40 R.A.Balbatai. Po \$20 G.V.Ališauskai (170), G.Jokubaitienė (40), I.Jokūbauskienė (40), Z.Prankūnienė (80), S.Raštutis, T.J.Seliokai (40), A.J.Stankevičiai (40), R.Umbražiūnienė ir A.Rodriguez, V.Vaitiekūnienė (80). Po \$10 J.O.Bratiškai, M.Medeišienė.

Nuoširdžiai dėkojame!

G.Gasiūnaitė, išdinkinė

Zviad Gamsakhurdia yra išrinktas naujuoju Gruzijos respublikos prezidentu. 52-jų metų amžiaus Gamsakhurdia yra Gruzijos nepriklausomybės sąjūdžio vadovas, iki šiol buvo respublikos AT-bos pirmininkas. Taryba jį vienbalsiai išrinko respublikos prezidentu, jam suteikė labai plačias galias. Gruzijos AT-ba paskelbė respublikos nepriklausomybės atkūrimą, paragino tarptautinę bendruomenę pripažinti nepriklausomą Gruzijos valstybę.

Iš Lietuvos gauta žinia, kad Kaune sovietai pagrobė dar vieną lietuvių jaunuolį - 21-nerių m. amž. M. Gedmintą. Keturi civiliniai draubūžiai apsirėngę vyrai Gedmintą sulaukė Jovary gatvėje, pistoletu jam smarkiai sudavė per galvą, įgrūdo į karinį sunkvežimį ir kažkur nusivežė. Jis praėjusiais metais pasitraukė iš Raudonosios armijos tarnybos Latvijoje.

PINIGAI - PENSIJOS "TAX" MOKESČIAI INVESTAVIMAI

Kaip išlaikyti pinigų pensiją? Kokios pensininkų teisės? Kaip surašyti valstybinius mokesčius? Kaip ir kur investuoti pinigus?

Atsakyti į šiuos klausimus ir bendrai apšviesti finansinius reikalus bei problemas "TALKA" Lietuvių namuose rengia:

INFORMACINIUS SUSIRINKIMUS

ADELAIDE Sekm. 2.00 val. 25 GEGUŽES
 SYDNEY Sekm. 1.30 val. 2 BIRŽELIO
 MELBOURNE Sekm. 2.15 val. 9 BIRŽELIO

Kviečiame visi kuriems rūpi savo ir artinių finansinė ateitis. Įėjimas nemokamas.

TALKA TARNAUJA LIETUVIŲ VISUOMENĖI.

IS MŪSŲ PARAPIJŲ

Melbournas

Gegužinės pamaldos Marijos garbei skirtą gegužės mėnesį sekmadieniais po šv. Mišių, šeštadieniais Lietuvos Kankinių koplyčioje Lietuvių namuose 4 val. Kitomis dienomis visi kviečiami gegužinės pamaldas atlikti namuose.

Ligoniai. Andrius Vaitiekūnas sveiksta ir iš Alfred ligoninės perkeltas į Bethesda ligoninę Richmond. Ten šalia yra ir kita ligoninė Epworth, į kurią iš Geelongo atvežtas Kajetonas Starinskas, ilgametis Vyties Sporto klubo vadovas, čia jis gydomas po širdies atakos. Visiems ligoniams, Dievo palaimai lydint, gerai ir pilnai atgauti sveikatą!

Teresė Bikulčiūnė IV.29 laidojant, už jos vėlė šv. Mišioms aukojo O.Alekna, P. Alešūnienė, B.Aukštuolienė, J.Balbata, Vincas Baltrukonis, M.Birietienė, J.O.Bratiškai, J.Bražienė, O.Duoba, J.Erminienė, Elena Eskirtienė, L.Gaigalienė, J.Grigaitienė, I.Jokubauskienė, T.J.Jurgelaičiai, R.Kaunienė, E.E.Margan-Marganavičiai, E.Markonienė, Melbourno Lietuvių Katalikų Moterų Draugija, M.Medeišienė, J.Mikštas, M.V.Miliauskai, L.Milvydienė, L.Padgurskis, B.Prašmutaitė, M.Prašmutienė, Pikeliai, A.F. Rocius, Bronius ir Marija Sadauskai, L.V.Sidabra, F.Sodaitis, V.S.Sparvelis, H.Statkuvienė, Stasys, K.J.Simkūnas, S.P.Siuškai, J.M.Vencakai ir VL. A. Teresė palaidota Fawkner kapinėse šalia jos vyro Alfonso Bukulčiaus, kuris mirė 1971.V.28.

Už Teresę Bikulčiūnė Keturnedėlio atminimui šv. Mišias užprašė Henrikas Antanaitis

„Tėviškės Aidams“

aukotojų sąrašas balandžio mėn. 1991 m.

Po \$20 aukojo: Miss J.Korsak, Mrs. M.Prašmutas, V.Patašius. Aukojo \$15 J.Abromas. Aukojo \$10 Mrs. E.Karblane. Po \$5 aukojo: Vik. Adomavičius, I.Budrys, A.Burneikis, Mrs. E.Daubaris, R.Krausas, Juozas Lapšys, Vl. Norkys, Vyt. Pažereckas, J.Rakauskas, P.Svambarys, J.Zakarauskas. Aukojo \$1 Mrs. M.Augustauskas.

Visi paminėti asmenys yra pilnai užsimokėję prenumeratas ir šios sumos yra auka laikraščiu. Federacijos valdyba nuoširdžiai dėkoja „Tėviškės Aidų“ remėjams už paramą.

„Tėviškės Aidų“ Administracija

Lietuvos Kankinių koplyčioje gegužės 25 d. šeštadienį 3.30 val.

Talia Laukaitienė, 60 m. amžiaus, vėžio ligos iškankinta, mirė IV.30. Palaidota iš Ortodoksų katedros gegužės 3 d. ir palydėta į Fawkner kapines, kur ilsis jos vyras Viktoras Laukaitis - ALK Federacijos pirmininkas, miręs vėžiu 1980.X.17.

Augustinas Jasmantas, 80 m. amžiaus mirė balandžio 30 d. Palaidotas iš mūsų šv.Jono bažnyčios ir palydėtas į Fawkner kapines. Už jo vėlė šv. Mišioms aukojo A.Butkienė, A.Latvys, B.Prielauda ir Onutė Szentimrey.

Stasį Spaičį laidojant šv. Mišias dar buvo aukojo: Antanina Kalvaitienė, Petras Mažylis ir NN. **Ceslovas Valodka**, 70 m. amžiaus, mirė Geelonge gegužės 2 d. Jo laidotuvės vyko šv. Jono bažnyčioje ir palydėtas į Eastern kapines gegužės 6 d.

Agota Kisielienė, 84 m. amžiaus, mirė Geelonge balandžio 30 d. Palaidota Geelonge iš šv. Jono bažnyčios gegužės 7 d.

Geelonge lietuviškos pamaldos Motinos Dienos garbei gegužės 19d. šv. Jono bažnyčioje 9.30 val.

Aukos Australijos Lietuvių Fondui

\$30.000 Kazimieras Butkus (\$50.000) - Nadiėzos-Valerijos Butkuvienės atminimo Fondui, \$50 M.Verbylienė(106), \$30 Alf.Savickienė(200), \$20 V.ir A. Vieraičiai, A.A. Vinco Petrusevičiaus atminimui. Per mūsų įgaliotinį Geelonge Adolfą Obeliūną gauta: A.A. Stasiui Speičiui mirus, vietoj gėlių: \$30 V.Braželis (120), \$20 Geelongos Apylinkės Valdyba (530), po \$10 A.Jančiauskienė (128), J.Manikauskas (220), R.Skėrienė(116), O.Schrėderis (274), S.Sutas snj. (228), C.Vaičekauskienė(105), ir Ant. ir Alb. Zvirbliai (170), po \$5 M.Kymantas (161) ir R.Saldukienė (45). A.A. Leonardui Martusevičiui mirus, vietoj gėlių: po \$20 Geelongo Apylinkės Valdyba (550), ir Simas Urbonavičius (45). \$10 A. Obeliūnas (905).

Sveikintinas reiškinys Geelongo Apylinkės Valdybos. Tai vienintelė ALB-nės Apylinkės Valdyba, kuri savo Apylinkės mirusius įamžina į Australijos Lietuvių Fondo Atminimų Knygą ir tuo pačiu remia Fondą.

Nuoširdus aciu visiems už aukas.

Vincas Ališauskas
AL Fondo išdininkas

Nuoširdžiai kviečiame visus atvykti į Melbourno Dainos Sambūrio

METINŲ BALIŲ

kuris įvyks š.m. gegužės mėn. 25 d., 7 val. 30 min. vakaro Melbourno lietuvių klubo salėje.

Gros atsinaujinęs Melbourno lietuvių orkestras „Dabar“. Choras padainuos specialiai baliui paruoštų dainų. Svediško stalo vakarienė. Turtinga loterija.

Tas viskas tik už 20 dol. asmeniui.

Stalus prašome užsisakyti pas Vincą Ališauską telef. 370 7250 arba pas Raimondą Dagį telef. 366 2903 iki gegužės mėn. 22 d.

Sambūrio Valdyba

PONTIFICIO COLLEGIO LITUANO

S. CASIMIRO

Via Casalmonteferrato, 20
00182 ROMA - Italia
Tel. (06) 70.25.724 - 70.24.908
Telefax: (06) 70.11.659

KOLEGIJA ROMOJE VEL BUS PILNA

1991-1992 mokslo metais Popiežiškoje Lietuvių Šv. Kazimiero seminarijoje - kolegijoje atvyks iš Lietuvos (1 iš Suvalkų trikampio) ruošti kunigystei 15 klierikų ir gilinti studijoms 5 kunigai. Visi lankys įvairius Popiežiškus Universitetus Romoje:

- Amilevičius, Darius: Seminaristas - Vilkaviškis
- Gatavėnas, Juozas: Seminaristas - Kaišiadorys
- Gedgaudas, Vladas: Seminaristas - Telšiai
- Gudas, Gintautas: Seminaristas - Panevėžys
- Kazlauskas, Artūras: Seminaristas - Vilkaviškis
- Kuprys, Remigijus: Seminaristas - Kaunas
- Makrickas, Rolandas: Seminaristas - Panevėžys
- Meškėnas, Rimantas: Seminaristas - Vilnius
- Ramonas, Arvydas: Seminaristas - Telšiai
- Reivytis, Renaldas: Seminaristas - Telšiai
- Skinkaitis, Rimas: 29.09.1969 Seminaristas - Vilkaviškis
- Vaitkūnas, Alvydas: Seminaristas - Kaišiadorys
- Veprauskas, Remigijus: Seminaristas-Vilkaviškis
- Zukauskas, Aurelijus: Seminaristas-Kaunas
- Birbilas, Ričardas: Kunigas-Kaunas
- Brilius, Vytautas: Kunigas-Vilkaviškis
- Jagelavičius, Artūras: Kunigas-Kaunas
- Siuo metu studijuoja Romoje, gyvens Kolegijoje ir sekančiais metais:
- Rekus, Robertas: Seminaristas-Lomža
- Ivanauskas, Jonas: Kunigas-Kaunas
- Jurčys, Sigitas, OFM: Kunigas-Telšiai

Kun. Alg.Bartkus, Rektorius
Roma, 1991.IV.18

Aukos Lietuvos Tėvyniam Olimpiniam Komitete

L.T.O.K.-tui aukojo - Adelaidėje: \$100 Z.Stankus, \$20 J. Poškus, K. Beinoravičienė, \$10 A. Jucius.

Melbourne: \$10 E.Studženas
LTKO vardu aukotojams reiškiu
nuoširdžią padėką.

J.Jonavičius
LTKO Atstovas Australijoje

A. † A. Antanui Čeičiui

mirus, gilią užuojautą reiškiamo žmonai Lilei, dukterims ir giminei.

Canberra Pensininkai „Paguoda“

Canberros Lietuvių Klubo nariui/steigėjui

A. † A. Antanui Čeičiui

mirus gilią užuojautą reiškiamo žmonai Lilei, dukroms Daivai ir Gabijai ir visiems artimiems

Canberros Lietuvių klubo Valdyba ir Nariai

A. † A. Talei Laukaitienei

mirus, jos sūnui, broliui, seserims ir jų šeimoms reiškiamo gilią užuojautą, ir liūdime su Jumis kartu.

O. J. Skimbirauskai

A. † A. Taisai Laukaitienei

mirus, reiškiamo nuoširdžią užuojautą jos sūnui Algiiui ir jo šeimai, taip pat seserims ir broliui bei jų šeimoms ir kartu su jais liūdime.

O. Jokubaitienė
Z. Pranckūnienė
N. Zemaitienė

Melbourno Lietuvių Parapijos sekmadienio mokyklos darželio mokinės.

Aukščiausiosios Tarybos Pranešimai Maldos kelionė po Lietuvą

Kalbėdamas apie paskutinę OMONO provokaciją AT atstovas spaudai A. Azūbalis pateikė KAD generalinio direktoriaus A. Butkevičiaus vertinimą. Pagal spec.tarnybų planą nedidelės banditų gaujos veiksmai turi išprovokuoti atsakomąją Respublikai pavaldžių apsaugos tarnybų reakciją, o „sutramdyti smogikus“ imtūsi sovietų armija.

OMONas ir šį kartą veikė su Vilniaus karinės komendantūros žinia. Saudymą Vilniuje išprovokavo Salčininkų karinio komisariato pranešimas telefonu Vilniaus karinės komendantūros būdotojui, esą nežinomi ginkluoti asmenys automašina važiuoja į Vilnių ir gabena ginklus. SSSR VRM divizijos vado pavaduotojas pulk. Mironenka pareiškė, kad OMONO akcija nebuvo sankcionuota. Pats OMONo vadeiva Makutinovičius pareiškė, kad veikęs pagal telefono iš Salčininkų karinio komisariato.

Banditiška akcija prasidėjo kovo 20 d. apie 18 val. 50 min. Grįžtančius iš Salčininkų pasienio užkardos krašto apsaugos darbuotojus Liepkalnio gatvėje mėgino sustabdyti dviem „džipais“ arvykė OMON ininkai. Saudydami atsivijo mašiną iki Pylimo gatvės vidurio. Buvo peršautos visos padangos, kėbulas, variklis, radiatorius, išmuštas užpakalinis langas, sužeisti automašinoje buvę žmonės. Užblokavę automašiną netoli P. Cvirkos skvero, užpuolikai ištempė iš jos du žmones, juos mušė ir nugabeno į Vilniaus karinę komendantūrą. Nei suėmus, nei komendantūroje medicinos

pagalbos niekas nesuteikė. 12 val. nakties ją suteikė kartu su ministru J. Oleka atvykęs traumatologas. Tik po ilgų įrodinėjimų „prokuroras“ Petrauskas leido sužeistuosius hospitalizuoti. Sis komunistinis emisaras ėmėsi atsakomybės dėl incidento, visus veiksmus grįsdamas nelegalių ginklų „medžiokle“.

Aukščiausiosios Tarybos pirmininkas V. Landsbergis įvykius įvertino kaip naują SSSR agresijos taktiką, sankcionuotą SSSR vyriausybei, kuria stengiasi

destabilizuoti padėtį, griauti Lietuvos valstybinių institutų veiklą. Kariškiai kuria teroro atmosfera.

Į klausimą, kodėl Lietuva nepradeda derėtis su SSSR pagal dabartines pozicijas, AT pirmininkas atsakė, kad tuo mes pripažintume 1940 metų aneksiją. Lietuva neturi iš kur išeiti - sovietai atėjo, ir jie turi išeiti. Metas pribrendo.

L.T.
(Lietuvos Aidas Nr. 058(5758))

Italijos spauda apie Lietuvą

Katalikų dienraštis „Avvenire“ spausdina savo korespondento Luigi Geninazzi interviu su Vilniaus arkivyskupu J. Steponavičium. Į klausimą, kodėl savo pamoksle Gorbačiova palyginęs su Poncijum Pilotu, arkivyskupas atsakė: „Sovietų centrinė valdžia neparodo jokio noro išaiškinti kraujo praliejimo Vilniuje kaltininkus. Jazovas tvirtina, kad ne jis įsakęs šaudyti. Gorbačiovas teisinasi, neva visai nieko nežinojęs apie tragiškus Vilniaus įvykius. Mes apraudame savo žuvusiuosius, o jie sau ramiai nusiplauna rankas“. Paklaustas, kokia yra Bažnyčios laikysena šiomis įtampos dienomis, arkivyskupas pareiškė: „Bažnyčia eina draug su tauta. Bažnyčia stovi parlamento gynėjų gretose“. Yra manančių toliau klausė Geninazzi, - kad Landsbergis yra pergiežtas derybose su Maskva. Arkivyskupas atsakė: „Esu įsitikinęs kad Vytautas Landsbergis yra labai nuosaikus. Ir ne Landsbergio laikysenoje glūdi derybų nesėkmės esmė. Pagrindinė

klūtis yra kita. Būtent, tai Maskva nenori kalbėti su tais, kurie ryžtingai pabrėžia, kad neatsakys nepriklausomybės. Pagaliau, Lietuva ėmėsi labai didelio kompromiso paskelbdama nepriklausomybės atkūrimo moratoriumą. Maskvai šito neužteko, - kalbėjo arkivyskupas Steponavičius, - Maskva mieliau kalbasi su saujele rusų komunistų, negu kad su teisėta vyriausybe ir parlamentu“. Ką manote apie Lietuvos ateitį, - paklausė italas žurnalistas. „Mes, Bažnyčios vadovai ir visi tikintieji, - atsakė arkivyskupas, - visus įvykius vertiname krikščionybės mastu. Tertulijonas yra pasakęs, kad kankinių kraujas yra naujų krikščionių sėkla. Jeigu ir sovietams dabar pavyktų atimti iš mūsų laisvę, tai esame visi įsitikinę, kad iš dabar pralieto kraujo išdygs dar daugiau laisvę mylinčių žmonių. Panašiai įvyko Vengrijoje ir Čekoslovakijoje, ir šios tautos vistiek sulaukė laisvės. Sulauksime laisvės ir mes“.

LRTV

G.Vyšniauskienė

PADEKA

Lietuvos Invalidų Vaikų ir Našlaičių Fondui aukojo:
\$1000 F. Gužas (Melb.), Po \$100 J.Jasiulis (Syd.), O.Stimburys, Melbourne, Pensininkų Klubas, A. Meiliūnienė (Syd.), R. Vaičiaitienė (Melb.) Po \$50 L.ir N. Masiuliai, J.ir P. Mockūnai (Canb.), T.Jurgelaitienė (Melb.), A. Vitkūnas, I. Taunys, Anonimas (Melb.), G. Patupis (Eucla), I.Požėlaitė-Davis, Po \$40 L.Kazla, E.Kervelienė, Po \$30 V.Ratkevičius, A.ir A. Urnevičiai. Po \$20 V.ir J. Nekrošiai, B.Kasčiukaitis, J. Poškus, N.ir J. Vitkūnai, J.ir I. Lapšiai, V.

Patupas. Po \$10 I.Milen, V.Arlauskienė, V.ir Z. Venciai, L.Sasinienė, S.Pusdešrienė, A.ir R.Kubiliai, O.Riškus, B.Dukas, A.Stakaitis, K.Karpienė, J.Vosylienė, T.Kašauskas, A.Zilys, M.Džiugelienė, A.Kazlauskienė, P.ir A.Dancevičiai, P.ir M. Stasičiai, V.Vieraitis, V.Lazauskas, V.Janulis, O.Sudintienė, S.Ciplienė, Po \$5 A.Kaminskienė, Z.Stankus, A.Zakarevičienė, A. Jakutis, V. Dumčius.

Visiems aukuojuosiems nuoširdžiai dėkoju!

D. Baltutyte

VILTIS Fondo Atstovė Australijoje

SYDNEJAUS LIETUVIŲ NAMUOSE

16-18 EAST TERRACE, BANKSTOWNE. (TEL: 708 1414)

Klubo valandos:
Pirmd., trečiad., ketvird., 5 - 10 val.

ANTRADIENIAIS KLUBAS Uždarytas

Penktadieniais 5 - 11.30 val.
Šeštadieniais 2 - 12.30 val.
Sekmadieniais 12.30 - 10 val.

VALGYKLA VEIKIA:

Trečiad., ketvirtad., penktad., ir šeštad nuo 6. val.
Sekmadieniais nuo 1. val.
Skanus ir pigus valgis KIEKVIENĄ TREČIADIENĮ NUO 5.30 iki 8.00 val.

ŠVEDIŠKAS STALAS. SMORGASBORD.

Kaina \$4. Kviečiame visus.
Šeimos šventės, gimtadieniai ar kas panašaus. Kodėl ne Lietuvių Namuose?
Kodėl nepasiteirauti?
Skambinkite 708.1414.

AUSTRALIJOJOS RAJONO

CENTRINĖ VALDYBA

ALJS

Austrijos Lietuvos Jaunimo Sąjunga

7-TAS PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO KONGRESO INFORMACINĖ ANKETA

7-tas Pasaulio Lietuvos Jaunimo Kongresas įvyks Pietų Amerikoje,

Buenos Aires, ARGENTINA, 1991 gruodžio 18 iki 27d,
Montevideo, URUGUAY, 1991 gruodžio 28 iki 1992 sausio 1d,
Sao Paulo, BRAZIL, 1992 sausio 2 iki 8d.

Visi asmenys, kurie galvoja dalyvauti 7-tam PLJK Pietų Amerikoje, oficialu krašto jaunimo ATSTOVU arba DALYVIU arba TURISTU turėtų užpildyti šią informacijos anketą. Užpildžius anketą, gausite daugiauinformacijos 7-tam Kongresui artėjant.

Užpildymas anketos yra be jokių išpareigojimų. Anketas reikia prisiųsti iki gegužės mėn. 20 d. šiuo adresu:

7-tas PLJK Talkos Komitetas
26 Phoenix Street
South Yarra, Victoria, 3141

Ši kelionė bus vienintelė proga pamatyti Pietų Ameriką su pilna lietuviška priežiūra Pietų Amerikoje.

Vardas ir Pavardė visu asmenų galvojančių keliauti
Adresas
Telefonas

AEROLINEAS ARGENTINAS